

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIX. De presbyteris poenitentium curam gerentibus, & quomodo ea
tempestate sublati fuerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

quod non illam emendaret, sed potius A
delictum augeret. Quippe illam in an-
gustum quoddam lupanar inclusam, im-
pudenter scortari cogebant. Dumque
obsecrum perficeretur, titinnabula
concuti curabant, ne scilicet id, quod
intus gerebatur, prætereuntes lateret:
sed ut ex sonitu titinnabulorum quæ pul-
sabantur, ignominiosum illud supplici-
um cunctis innotesceret. Hanc in-
recundam consuetudinem ubi cognovisset Imperator, ulterius pati non po-
tuit: sed fstra illa, sicutim vocabantur
lupanaria, destruxit, & mulieres adulterii
convictas aliis legibus coercuit. Duobus
his nequissimis ac turpissimis flagitiis
Imperator Theodosius urbem Romanam
purgavit. Qui cum reliqua ad eundem
modum præclare disposuisset, Valentianum
quidem juniores Romæ Imperato-
rem reliquit. Ipse vero unà cum filio
suo Honorio Constantinopolim rever-
sus, Consulatu Tatiani & Symmachii in
eam ingressus est, die quarto Idus No-
vembbris.

*αερισθήσας ἐπιμωρῆντι τὴν παι-
σαντὸν γραπορείω τενδόν καλάπετον πο-
τανές, αγαθῶς ἐποίεντα ποτενέαδες καθάρι-
τε σείεσδε καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀκαθάρτης πε-
ξεως ἐποίεντα, ὅπως ἀμπλικάθανη ἔστι παρ-
ταστὸν γνόμορφον ἀλλὰ ἐπὶ τῷ ἕχεται την
μύρων καθάριν, οὐ ἐφύβεισθε πινακιστική
πᾶσιν εγνωμένοις ταῦτα σόκη πεγκεῖσθαι
σιλεὺς, πυθομόρφῳ τὸν αγαθὸν σωματικόν
ἀλλὰ κατέλυσε τὰ σεῖτρα, ἔτω γράνομαζε
το τὰ τοιαῦτα πονεῖσθαι τοῖς ἀλλοις ἄπο-
πλεν νόμοις τὰς ἀλλοσας Ἡπὲι μοιχεία κελε-
υσας τοιάτων μὴν δὲ Φανταστῶν ἐνθέ-
σαν δύο περιγράμματων, οὐ βασιλεὺς Θεοδόσιος
τὴν ρώμαιων πόλιν ἐλευθέραν πεποίκη
ταστομόρφῳ ἡ καλώς καὶ τὰ ἀλλα περι-
μέτρα, καταλέπτη μὴν ἐν τῇ ρώμη γαλειδι-
νὸν βασιλεύοντας αὐτὸς ἡ αμάτη οὐδὲ οὐδε
Ἐπὶ τὴν καντανίνεπολιν ἐπορεύθη, εἰς αὐτὴν
τεισέρχεται ἐν ταῖς αἰτίαις ταῦτας ἐν συμβο-
χῇ, τῇ δεκατῇ γε νοερέεις μηνός.*

Caput XIX.

Depresbyteris pœnitentium curam gerenti-
bus, & quomodo ea tempestate sub-
lati fuerint.

Sub idem tempus presbyteros Ecclesiarum qui pœnitentia præterant, plau-
cuit aboliri, idque ob hujusmodi cau-
sam. Postquam Novatiani se ab Ecclesia
sejunxissent, eo quod cum illis qui per-
secutione Deciana lapsi fuerant, com-
municare noluissent, ex illo tempore
Episcopi pœnitentiarum presbyterum
albo Ecclesiastico adiecerunt, ut qui post
baptismum lapsi essent, coram presbyte-
ro ad eam rem constituto, delicta sua
confiterentur. Et apud alias quidem se-
tas hæc regula etiamnum perseverat. D
Soli vero Homousiani, & qui cum illis
in fide consentiunt Novatiani, presbyterum
pœnitentia præpositum rejecerunt.
Nam Novatiani ne initio quidem sup-
plementum hoc admiserunt. Homousia-
ni vero qui nunc Ecclesiæ obtinent, cum
hoc institutum diu retinuerint, tandem
Nectarii Episcopi temporibus abrogar-
int, ob facinus quoddam quod in Ec-
clesia commisum fuerat Mulier quæ-
dam nobilis ad pœnitentiarum presby-
terum accedens, delicta post baptis-

*περὶ πολὺν Ἡπὲι τὸ μεταράστας προσεύκετεραν, ὅπως πληρώσῃ
σεμνεύσαν.*
Τὸν δὲ τὸν αὐλον χρόνον, ἐδοξεὶ καὶ στύ-
τη μετανοίας ταχειλέν πρεσβύτερος τὸν
ἐκκλησιῶν δὲ αἰτίαν τοιαύτην ἀρ-
ιανοὶ τὸν ἐκκλησίας διεκείθησαν, τοῖς ἑπλαι-
σιν ἐν τῷ ἐπὶ δεκίν διαγυμνων κοινωνῆσαι μὴν
λαστιλεῖς, οἱ ἐπίσκοποι τὸν ἐκκλησιαστικὸν κα-
νόνι τὸν προσεύκετερον τὸν Ἡπὲι τὸ μεταρά-
στησέθεσαν, ὅπως οὖν οἱ μὲν τὸ βαπτίσμα
πλεύσαντες, ἐπὶ τῷ ταχειλιθέντι τέτε προ-
ένεργον ἔξομολογῶνται τὰ ἀμαρτήματα οὐδὲ
οἱ κανὼν κρατεῖ μέχεινδιν ἐν ταῖς ἀλλαγ-
ρέστοι μόνοι τοῖς τοῦ ὁμογενεῖς Φρεγματο-
κοῦ οἱ τάτους καὶ τὴν πίσιν ὁμόφρογες ναυ-
ηνοὶ, τὸν ἐπὶ τὸ μετανοίας πρεσβύτερον
ταρρήσαντο ναυηνοὶ μὴν γένεται
δέχειν τὴν πρεσβύτην ταύτην ἐδέξανται
οἱ δὲ οὐδὲ τῶν ἐκκλησιῶν κρατεῖται,
ἔως τολμεῖ φυλάξαντες, ἐπὶ νεκτα-
έις τε Ἡπειροπού μετέβεσσαν, τούτη
πιὸς Ἡπὲι τὴν ἐκκλησίαν συμβάλλονται
τοῖς τῶν ἐνθρῶν πρεσβύτερον τῷ ἐπὶ τῆς με-
τανοίας προσεύκετον καὶ καὶ μέσῳ στρ

μολογεῖται τας ἀμαρτίας, ἀσπεπειάχθυτο βαπτίσμα ὃ ἦπεσεύτερος παρηγέλει τῇ γυναικὶ, οὐτε εὐενή σινεχῶς ἐυχεῖται, οὐασὶ τῇ ὄμολογίᾳ καὶ ἑρόν παδίκινον ἐχήτερος αἰτίας ἀξιονή τῇ γυναι πεφεύσασα, οὐαλλοπίσμα ἔστιν κατηγόρει ἔλεγε γό, οὐατὸν συκαβαδήσας αὐτῇ τῇ συκληπίας διάκονος τέτολεχθεν, τὸν μὴν διάκονον τῆς συκληπίας ἐπιπεσεν ταχεσσινάσσε ταρσεχή τῇ κατέχεται πάνθη τῇ γυναιτινῇ γόδι μόνον Πᾶν τῷ γνωμῷ, οὐαλλοπίσμα, ὅπις Στῇ συκληπία βλασφημίαν ἥπεραις καὶ ὑδρίν πεσουέντεν διασυγχώρειν ὡκτέτετε τῷ ιερωμένων αὐτῷ, εὐδαιμωνετις τῆς συκληπίας περεσύτερος, οὐαλεξανδρεις τῷ γνωμῷ, γνώμην τῷ Πτοκόπῳ διδώσιν, τεκασίν, αφειλεῖν μὴν τὸν Πτο τῷ μετανοίας περεσύτερον, συγχωρησιν ἔκαστον, τῷ ιδίῳ σωμαδόπτων μυστείων μετέχειν τῷ γόδιον ἔχειν τὴν συκληπίαν τὸ αἰελασφημητον ταῦτα αὐτῷ τῷ εὐδαιμονον οὐακόσας ἔγω, τῷ γραφῇ τῆς αὐθαδεναιθάρροσα ὡς γόδια πολλαχις ἔφιν, πάσταν περιελειπεῖται τὸν εἰδοτων ἔθεμην μακάρεντα περιγυμα, καὶ αἰκετῶς ἔξεμναν, οὐατὶ ἔξι τῆς αἰνθείας τῷ γράφοιμι ἔγω τῇ περεσύτερον ἔφιν. Η συμβολή σὺν ὡπερεσύτερε, εἰ σωμήνεγκεν τῇ συκληπίᾳ, η αὖτι, Θεος αὐτὸν εἰδεῖν ὄφει τὸν περεσύτερον παρεζει, τῷ μητέλεγχειν αἰλιλῶν τὰ αἰμαρητα, μὴ τῷ φυλάσσειν τὸ τῷ διπολές περιγμελματὸ λέγον, μὴ τῷ συγκοινωνεῖτε τοις εργοις τοῖς αἰκάρποις Επότες, μᾶλλον ὡκτέλεγχειει τοῖς τέτων αὐτάρκειας εἰδῶν

A mūm à se perpetrata sigillatim confessa erat. Presbyter vero præcepit mulieri, ut jejuniis & orationibus continuis vacaret, quo scilicet una cum delictorum confessione opus etiam penitentia conveniens ostenderet. Progressu temporis mulier aliud facinus confessa est, Ecclesia videlicet diaconum cum ipsa supri consuetudinem habuisse. Id cum dixisset, diaconus quidē Ecclesia ejecitus est: populus vero graviter commoveri cœperit. Neque enim solum ob scelus quod patratum fuerat indignabantur, verum etiam eo quod labes haud mediocris atque infamia hoc factō adspersa videbatur Ecclesia. Cum igitur eam ob causam Ecclesiastici homines dieterii appeterentur, Eudæmon quidam Ecclesiæ presbyter, Alexandriæ oriundus, Episcopo Nestorio suscit, ut penitentiarium, quidem presbyterum expungeret, unumquemque vero pro arbitrio & pro animi sui conscientia ad sacramentorum communionem sineret accedere. Neque enim aliter fieri posse, ut Ecclesia ab omni probro libera esset. Hæc ego cum ab ipso Eudæmoni acceperim, Historiæ huic inservere minime dubitavi. Et enim ut saepius dixi, omnem curam ac diligentiam eò contuli, ut res gestas ex iis qui eas optime norant considerarem, easque accurate perscrutarer, ne quid à veritate alienum scriptis mandarem. Et initio quidem Eudæmoni ista dixi. Consilium tuum oī presbyter utrum Ecclesiæ protuerit, an non, Deus viderit. Ceterum aniam ex eo singulis datam esse video, ut delicta sua invicem amplus non coarguant, nec obseruent præceptum illud Apostoli, quod ita se habet: Nolite communicare operibus infructuosis nebularum, sed potius redarguite. Verum de his satis.

D

Κεφ. κ'.

Περιεπιστατος η τοις αλλοις αριτκοις χειματα πολλα γεγένεσται.

C A P. XX.

Quod tum apud Arianos, tum apud alios hereticos, multa schismata existiverunt.

C ongruum porro arbitror, ea quoque commemorare que apud alios gesta sunt: Arianos intelligo & Novatianos, eosque qui à Macedonio aut ab Eunomio cognomentum sortiti sunt. Dicissima enim Ecclesia, in eo dissidio quod semel factum fuerat, minime con-